

Sygn. akt : II AKa 423/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Barbara Suchowska
Sędziowie	SSA Mariusz Żak (spr.) SSA Iwona Hyla
Protokolant	Oktawian Mikołajczyk

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. Tadeusza Trzęsimiecha

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 r. sprawy

M. Ż., s. K. i M., ur. (...) w K.,

oskarżonego z art. 280 § 2 kk, art. 157 § 1 kk, art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i inne,

na skutek apelacji obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 13 sierpnia 2013 r., sygn. akt IV K 25/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 7 w ten sposób, że podwyższa do 1549,80 (jeden tysiąc pięćset czterdzieści dziewięć 80/100) złotych, w tym 23% podatku VAT, kwotę wynagrodzenia przyznanego obrońcy oskarżonego adwokat I. L. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Gliwicach) na rzecz adwokat I. L. – Kancelaria Adwokacka w G., kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23 % podatku VAT, z tytułu obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu M. Ż. w postępowaniu odwoławczym;

4. zwalnia oskarżonego M. Ż. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

II AKa 423/13

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z 13 sierpnia 2013r. uznał oskarżonego M. Ż. za winnego dwóch przestępstw:

1. z art. 280§2 kk, art. 157§1 kk i art. 276 kkw zw. z art. 11§2 kk polegającego na tym, że

w dniu 26 października 2012 r. w G. posługując się nożykiem do tapet i używając przemocy polegającej na chwyceniu za gardło, kopanie kolanem po całym ciele i biciu po twarzy spowodował obrażenia ciała w postaci urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu, wielomiejscowych urazów z raną palca drugiego ręki prawej, raną nadgarstka prawego, zadrapania skóry twarzy i stłuczenia biodra prawego, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie narządów ciała na okres powyżej 7 dni i dokonał zaboru

w celu przywłaszczenia torebki wraz z zawartością portfela, pieniędzy w kwocie 1.500 złotych, telefonu komórkowego, okularów, dowodu osobistego, które następnie usunął o łącznej wartości 2.200 złotych na szkodę K. K.;

2. z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1kk, art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk polegającego na tym, że w dniu 13 grudnia 2012 r. w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przedkładając podrobioną przez M.K. umowę najmu mieszkania oraz podrobione przez nieustaloną osobę zaświadczenie o zatrudnieniu w celu zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i uzyskanie telefonu S.(...) w cenie promocyjnej, usiłował doprowadzić (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd co do miejsca zamieszkania i zatrudnienia które jednak nie nastąpiło z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy Policji.

Za pierwsze z wyżej opisanych przestępstw Sąd Okręgowy skazał oskarżonego M. Ż. na podstawie art. 280§2 kk w zw. z art. 11§3 kk na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a za drugie na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 14§1 kk i art. 11§3 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk Sąd Okręgowy orzekł wobec oskarżonego M. Ż. karę łączną 4 lat pozbawienia wolności i na jej poczet zaliczył, na podstawie art. 63§1 kk okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 11.01.2013r. do 04.02.2013r., a nadto na podstawie art. 44§2 kk orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci podrobionej umowy najmu lokalu mieszkalnego, przechowywanej w aktach sprawy na karcie 81 akt, w oparciu o art. 415 k.p.k., uwzględniając powództwo cywilne zasądził od oskarżonego na rzecz K. K. kwotę 2.200 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia odpisu pozwu, tytułem odszkodowania za wyrządzoną pokrzywdzonej szkodę oraz na podstawie art. 643 k.p.k. na rzecz Skarbu Państwa 110 zł tytułem zwrotu kosztów procesu związanych z powództwem cywilnym.

Na podstawie art. 624§1 k.p.k. i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłaty i kosztów sądowych, stanowiących wydatki poniesione w sprawie, którymi obciążył Skarb Państwa, a w oparciu o art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. L. kwotę 1.180 zł i 80 gr w tym podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Wyrok zaskarżyła obrońca oskarżonego.

W apelacji skierowanej przeciwko orzeczeniu o karach jednostkowych i karze łącznej wymierzonej oskarżonemu, a także orzeczeniu o wynagrodzeniu za obronę oskarżonego zarzucił on:

- rażąco niewspółmierność (surowość) kar jednostkowych, a w efekcie także kary łącznej, w stosunku do czynów, których dopuścił się oskarżony M. Ż.;
- naruszenie §14 pkt 1 ppkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, wynikające z nieprzyznania obrońcy oskarżonego wynagrodzenia za obronę oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu łagodniejszych kar za przypisane mu przestępstwa oraz łagodniejszej kary łącznej, a także o zmianę orzeczenia w przedmiocie kosztów obrony z urzędu (pkt 7 wyroku) i przyznanie na jej rzecz kwoty 1.549 zł i 80 gr w tym 23% podatku VAT.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Wywiedziona apelacja okazała się uzasadniona jedynie w części dotyczącej wysokości wynagrodzenia zasądzonego przez Sąd Okręgowy od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. Ż. z urzędu.

Z akt sprawy wynika, że obrońca oskarżonego podjęła jego obronę już w toku prowadzonego śledztwa, niezwłocznie po wyznaczeniu jej tej roli na mocy zarządzenia Prezesa Sądu Okręgowego w Gliwicach (vide k. 86 i 96 akt). Tym samym przyznanie jej wynagrodzenie powinno obejmować zgodnie z §14 pkt 1 ppkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, również kwotę 300 zł (plus podatek VAT), jako wynagrodzenie za pomoc prawną świadczoną na tym etapie postępowania.

Mając to na uwadze Sąd Apelacyjny uwzględnił wywiedziona apelacje w tej części i podwyższył kwotę wynagrodzenia zasądzonego przez Sąd Okręgowy na rzecz adw. I. L. do 1.549 zł i 80 gr (w tym 23% podatku VAT).

W pozostałym zakresie wywiedziona apelacje ocenić należało jako nieuzasadnioną.

Obrońca oskarżonego nie zakwestionował w niej ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego będących podstawą przypisania oskarżonemu M. Ż. obu zarzucanych mu przestępstw.

Wystarczy w tej sytuacji ograniczyć się do stwierdzenia, że mają one pełne oparcie w wynikach prawidłowo przeprowadzone przez Sąd Okręgowy postępowania dowodowego obejmującego zarówno zeznania świadków, w tym stanowcze i konsekwentne zeznania pokrzywdzonej, jak i w wyjaśnienia oskarżonego, który w zasadniczej części przyznał się do winy.

Trafna jest także, nie niekwestionowana przez strony postępowania, kwalifikacja prawna czynów popełnianych przez oskarżonego, z których jeden stanowi zbrodnię rozboju z art. 280§2 kk w zw. z art. 157§1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk, a drugi występki z art. 286§1 kk w zw. z art. 13§1 kk i art. 270§1 i art. 11§2 kk.

Wbrew zarzutom podniesionym w apelacji przez obrońcę oskarżonego żadnych zastrzeżeń nie nasuwa także wysokości kar wymierzonych oskarżonemu za przypisane mu przestępstwa oraz wysokości orzeczonej przez Sąd Okręgowy kary łącznej.

Całkowicie bezpodstawne jest stwierdzenie, że są to kary rażąco surowe. Podnosząc ten zarzut w stosunku do kary wymierzonej oskarżonemu za przestępstwo z art. 280§2 kk obrońca oskarżonego powołał się na to, że oskarżony nie utrudniał postępowania, złożył wyjaśnienia, które w dużej mierze przyczyniły się do prawidłowego ustalenia przebiegu zdarzenia, a nadto wyraził żal i skruchę w związku z dokonanym rozbojem i zobowiązał się do naprawienia szkody wyrządzonej pokrzywdzonej.

Nie kwestionując znaczenia powyższych faktów jako okoliczności łagodzących podnieść należy, że Sąd Okręgowy nie tylko dostrzegł je, co wynika jednoznacznie z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku, ale dał im jednocześnie należyty wyraz wymierzając oskarżonemu za omawianą zbrodnię karę nieznacznie tylko wyższą od ustawowego minimum.

Sąd Okręgowy zasadnie przy tym wziął pod uwagę, że obok okoliczności, które przemawiają na korzyść oskarżonego przeprowadzone postępowanie ujawniło szereg istotnych faktów o znaczeniu przeciwnym, przemawiających za odpowiednio surowym ukaraniem oskarżonego M. Ż..

Niewątpliwie znaczne są i stopień winy oskarżonego, który w obu przypadkach działał w sposób zaplanowany, przemyślany i stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez niego przestępstw.

W trakcie popełnionej zbrodni rozboju był on brutalny. Zaatakował znacznie starszą od siebie kobietę bijąc ją rękami i kopiąc, a także kalecząc nożem, w efekcie czego doznała poważnych obrażeń ciała, w tym urazu głowy

ze wstrząśnieniem mózgu oraz ran palca i nadgarstka. Nota bene w tym zakresie oskarżony usiłował pomniejszyć swoją winę, składając wyjaśnienia częściowo sprzeczne z wiarygodnymi zeznaniami pokrzywdzonej, co osłabia wywód obrońcy oskarżonego dotyczący jego postawy w procesie.

Słusznie także jako ważne okoliczności obciążające oskarżonego Sąd Okręgowy potraktował jego uprzednią karalność, w tym między innymi za podobne przestępstwo (rozboju z art. 280§1 kk), działanie w okresie próby wyznaczonej przez Sąd poprzednim wyrokiem skazującym, a także opinię środowiskową wskazującą na jego znaczne, mimo młodego wieku, zdemoralizowanie.

W tym kontekście także kara 1 roku wymierzona oskarżonemu M. Ż. za występki z art. 286§1 kk w zw. z art. 13§1 kk i art. 270§1 kk nie nosi cech rażącej surowości. Oceny tej nie podważa argument obrońcy oskarżonego, że w tym przypadku działanie oskarżonego zakończyło się w fazie usiłowania. Oskarżony nie odstąpił przecież dobrowolnie od tego czynu, a jedynie na skutek ujawnienia jego oszukańczych zamiarów.

Sąd Okręgowy orzekł wobec oskarżonego karę łączną stosując zasadę asperacji. Uwzględnił zatem w stopniu należyтым, że oba popełnione przez niego przestępstwa godziły, między innymi, w to samo dobro jakim jest własność mienia i popełnione zostały w relatywnie niedługim czasie. Wszystkie inne okoliczności dotyczące tych przestępstw i osoby oskarżonego, mające znaczenie dla wymiaru kary łącznej przemawiały raczej za kumulacją kar jednostkowych. Orzeczona kara łączna nie może więc, w żadnej mierze, uchodzić za rażąco surową.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł uwzględniając fakt, że sytuacja majątkowa oskarżonego związana również z odbywaniem orzeczonej kary pozbawienia wolności i obowiązkiem zapłacenia odszkodowania zasądzonego na rzecz pokrzywdzonej, nie pozwala mu na ich ponoszenie.